

Ter gelegenheid van de lancering van het Libbrechtgenootschap schreef Eugeen Vanderschueren, stichtend lid, een toepasselijk gedicht.

Spiegelen

De oceaan als een heelal.
Het getij als de ziel.
De golven als een leven - even -

verwijlen op het strand.
Aanspoelend schuim als een lach
en wat lopen in te mul zand.

Wat baden. Zonnen. Vredig niksen
en louterend helen - stralen
als draden doorheen 't grijs van wolken.

Een poort? Een geheim.
Kwantumfotonen, sterren en regenbogen
is wat ik al weet

van het zwarte Niets
en het naakt zwerven
van 'Ik Ben' in een 'Niet-iets'.

Een heelal. De oceaan.
De ziel. Het getij.
Een leven. De golven. Dit even

- spiegelen -
het heelal ... al heel.
Weet dan het beeld.

Eugeen Vanderschueren